

Tamo gdje palme cvatu

pismo štovateljima
p. Ante Gabrića

Godište 75. broj 113. Uskrs 2013. godine.

Poštovani i dragi prijatelji misija i našega patra Gabrića,

Područje Sunderbanda u Zapadnoj Bengaliji doživjelo je svoj pastoralni procvat zahvaljujući i polustoljetnim naporima hrvatskog isusovca misionara o. Ante Gabrića. Ipak, mnogo puta čuli smo pitanje: „Što je bilo nakon odlaska o. Gabrića?“

Nakon uspostave biskupije Baraipur isusovci su predali područje Sunderbanda biskupijskim svećenicima a svoje djelovanje s juga premjestili su šezdeset km sjeverno od Kalkute na Santalsko područje.

Misija se sada proteže na područjima Hoogli, Burdwan, Kalna, Pandua, Mirga i Bankura. Iz Kalkute smo krenuli 9. prosinca rano ujutro. Bila je druga adventska nedjelja. Santalska plemena su Astro-Mongoli. Smatra se da su tu već tisuću godina, najveća su plemenska skupina u Aziji i brojčano najveća plemenska skupina u Indiji. Ali nažalost nemaju svoju vlastitu zemlju. Žive i u Biharu, Orissi, Asamu, u Zapadnoj Bengaliji, Bangladešu te u Nepalju. Nedavno je država ustanovila područje u Jharkhandu koje se vodi kao njihovo. Ali tamo su i stotine drugih plemenskih skupina.

Sugovornik i voditelj ovog putovanja je pater Jothi. On je jedan od 115 isusovaca kalkutske pokrajine i voditelj je socijalnog centra „Udayani“ = (sunce koje se rađa). Zadužen je za Kalkutu i Santalsko područje. Pater je s juga Indije (Tamil) i dobro se sjeća o. Gabrića. U vrijeme novicijata, uoči Uskrsa 1987. sudjelovao je na vazmenom trodnevlju u Mariapollyu. Rad, vedrina i duhovnost o. Ante još više su učvrstile tadašnjeg bogoslova u odluci: raditi u socijalnom pastoralu! I u ovom svome razmišljanju o. Jothi često se prisjeća velikih zasluga o. Ante Gabrića.

Kraj oko Burdwana je ravničarski i plodan, povoljan za rižu, luk, krumpir i ostalo povrće. Zbog rada na poljima veleposjednika, iz susjednih država dolaze velika mnoštva ljudi.

Nakon sezone se vraćaju. U selima je velik broj djece. Roditelji ove djece žive u kolibama pored glavnih cesta. Budući da su santalska djeca nadarena za obrazovanje, isusovci su ovdje pokrenuli škole. Radi se oko 650 osnovaca 1.- 4. razreda. Smješteni su u isusovačkim obrazovnim ustanovama, u nekoj vrsti hostela, u centrima oko Burdwana, Kalne i Pandue.

Za tu djecu brinemo da imaju hranu, školu i odgoj. Time smo postigli da sva ta djeca ne moraju putovati u Kalkutu nego se školuju u blizini naselja svojih roditelja, kaže o. Jothi.

U ovim mjestima držimo i župe. Većina kalkutskih isusovaca radi u tim seoskim područjima. Malim Santalcima nastojimo predstaviti bengalsku kulturu i uklopiti ih u nju.

Time im otvaramo pristup u bengalsko društvo. Bez ovoga ostali bi izolirani i svedeni na nadničare i najamnike na njivama veleposjednika što je sadašnja situacija njihovih roditelja. Ukratko, želimo ih obrazovati i pružiti im tehnički odgoj.

O. Gabrić je oko sebe imao ljude koji su živjeli u blatu, u bijedi i gladni. Služio se metodom djela milosrđa. U ovom području je drukčije: želimo ih naučiti da pridonose jedni za druge, probuditi u njima socijalni smisao i osjetljivost. Naš naglasak nije na davanju njima, nego ih od početaka potičemo da od onoga što imaju donesu i time doprinesu zajednici.

Roditelji ove djece koji rade na poljima donose ono što imaju: rižu, krumpir, povrće. Na nedjeljnoj misi prinose to kod prinošenja darova. Ta je misa i u liturgijsko glazbenom smislu odlično animirana: bubnjevi, udaraljke, karakterističan ritam i skladno pjevanje stvaraju svečanu i nezaboravnu atmosferu.

Kršćanstvo je pripadnicima santalskih plemena privlačno zbog značajne uloge Božanskog milosrđa, zbog bratske ljubavi i zbog brige prema siromašnima. Muslimani ih nisu uspjeli islamizirati a oduprli su se i pokušajima hindusa da ih uvrste u jednu od kasta. Mnogi od njih žele postati kršćani. I postaju vrlo dobri kršćani, svjedoči nam pater Jothi. Svake godine za Uskrs i za Božić imamo između 20 i 30 novokrštenih. Crkvu doživljavaju otvorenom i prijateljskom.

O. Gabrić je hranio ljude, a mi ih u današnjoj situaciji želimo naučiti da se izборе za svoja socijalna prava. Ukratko: prava, odgoj, razvoj. S tim ciljem imamo skupinu koja vodi socijalni centar.

P. Jothi u posjetu santalskoj obitelji

Pokrovitelj „Udayani Social Forum“ je kalkutska pokrajina Družbe Isusove. Isusovački pastoral obuhvaća dakle, odgoj djece i odraslih. U tome vidimo budućnost. Pastoralnim radom dođemo do svake obitelji. Dok djecu odgajamo u socijalnim centrima, žene nastojimo organizirati u planiranju kako se boriti i izboriti. Cilj nam je da postignu ravnopravnost u ovom društvu. Započeli smo sa socijalnim radom, i to s malim socijalnim centrima po selima.

Među ostalim, uočili smo da je većina stvari u društvenom životu ovdje prepuštena ženama i da obitelj najviše ovisi o njima. Muškarci se nažalost prečesto predaju alkoholu i nebrizi. Za razliku od njih žene su odgovornije. Mnoga djeca u našem hostelu djeca su samohranih majki. Muževi su se negdje izgubili. Zato smo naš pokret povjerali organizaciji žena: *self-help-group* (SHG) – U svakom selu postoji po jedna „jedinica“ koja broji od deset do četrnaest žena. Učimo ih kako preko tjedna mogu uštedjeti nešto novca, kako razmišljati o cjelokupnoj situaciji u selu, o odgoju djece, te o rješavanju različitih situacija.

Cjelokupna udruga ima blizu pet tisuća takvih organizacija žena. To je velik pokret. S njima nastojimo promišljati o tome koja je njihova bitna uloga u tom njihovom radu sa i među siromašnima. Osim toga, poučavamo ih i pozivamo na proteste: protiv Vlade, protiv političara, protiv pojedinih moćnika – stavljajući ove pred izazove.

Tako smo u jesen 2012., dok se u indijskom parlamentu u Delhiju raspravljalo o novim mjerama za hranu, organizirali protest „Pravo na hranu“. O tome smo po selima najprije potaknuli raspravu. Protestirali smo s ciljem da Vlada donese drugačije odredbe. Organizirali smo protestne skupine u svakom selu i u svakom bloku. To je oblik političke borbe i mi ih u to želimo uključiti.

Osim što je siromašnima pružio hranu i odjeću, o. Gabrić je pokrenuo mnoge razvojne programe koji su tada bili iznenađujuće napredni. Pozvao je tvornicu obuće „Bata“ – i time zaposlio najmanje po jednoga člana iz mjesnih obitelji, pogotovo u Bošontiju. U procvatu je bilo obućarstvo, šivanje, tesarstvo - pokrenuo je i druge zanatske škole. Stvorio je prigodu da si ljudi zarade i mnogi su se

tu znatno pomogli i izvukli se iz bijede. Te smo poslove i mi ovdje pokrenuli i to i danas radimo. U misijskom smislu trenutno smo dakle usmjereni na ovo santalsko područje i to je naše isusovačko poslanje „na granicama“.

Susretljivost o. Jothija omogućila nam je da sam sve ovo što nam je ispričao mogao i kamerom zabilježiti na mjestu događanja: i ljude, i objekte i prilike. Ponio sam mnogo spoznaja i radujem se što ih barem djelomično mogu ovdje podijeliti s vama.

Dragi prijatelji misija i štovatelji o. Ante, **SRETAN VAM I BLAGOSLOVLJEN USKRSI!**

**SVE VAS KOJI STE PRIMILI USLIŠANJE
PO ZAGOVORU O. ANTE GABRIĆA,
LIJEPO MOLIM DA SE JAVITE
NA PRILOŽENI KONTAKT**

P. Zdravko Knežević S.J.

vicepostulator kauze o. Ante Gabrića,
Kard. Alojzija Stepinca 27
HR-31000 Osijek, Hrvatska

Mob. +385 91 20 30 009

Tel. +385 (0)31 215 480

Mail: zdravkoknezevic222@gmail.com

Svoje dobrovoljne priloge

možete slati na račun

Hrvatske pokrajine Družbe Isusove

Palmotićeve 31, Zagreb

s naznakom:

"za fond o. Ante Gabrića"

ZAGREBAČKA BANKA D.D.

IBAN: **HR-4923600001101576399**

(dev. rn. **2100167144**)

Bic/Swift Code: **ZBAHR2X**